

"המחשבות שלי איתם כל הזמן"

מריה, תלמידת י"ב בכפר
הירוק, הגיעה ללמוד בארץ
במסגרת פרויקט נעל"ה •
הוריה, מנהל בית חולים ומורה
בפנימייה, נשארו באוקראינה

וריה של מריה, תלמידת כ"ה
תה י"ב בכפר הנוער "הכפר
הירוק", מתגוררים בכרדיצ'ב
שבאוקראינה. בתם, שנמצאת
בארץ וניזונה מהדיווחים בכלי
התקשורת על הקרבות במולדתה,

חרדה ובואבת.

"אני דואגת להורים שלי ולמשפחה
באוקראינה, המחשבות שלי שם איתם כל הזמן,
אני צופה בחדשות ומפחדת לראות את האזור
שלי במלחמה", מספרת מריה, שאביה מנהל בית
חולים בכרדיצ'ב ואמה מורה בפנימייה ליתומים.
"כשפרצה המלחמה הייתי בלחץ ולא הצלחתי
להתרכז במשהו אחר חוץ מלדבר איתם ולכתוב
להם ולקרובים שלי שם כדי לדעת מה המצב",
מספרת הנערה. "כל יום אני רואה חדשות עם
פחד לראות את שם האזור של העיר שלי. עכ-
שיו נרגעתי מעט, אבל עדיין יש חשש בגלל
שכרדיצ'ב נמצאת לא במקום הכי בטוח".

הוריה של מריה נשארו עם סבא וסבתא שלה
בכרדיצ'ב, וחלק מבני המשפחה עברו לעיר אחר-
רת יותר שקטה. "ביום הראשון למלחמה המשפ-
חה שמעה פיצוצים מסביב לעיר מוקדם בבוקר.
ההורים רצו לשמור עליי ולא שיתפו אותי במה
שקורה. הם אמרו שהכול בסדר. עכשיו אני דואגת
למשפחה ואנחנו כל הזמן מסתמסים לשאול מה
נשמע".

מריה הגיעה לארץ במסגרת פרויקט נעל"ה,
תוכנית של משרד החינוך המאפשרת לצעירים
יהודים מרחבי העולם ללמוד בתיכונים בישראל
ולקבל תעודת בגרות ישראלית. לפני שפר-
צה המלחמה היו להוריה של מריה מחשבות על
עלייה לארץ בעקבות בתם, "אבל סבא וסבתא
שלי בני 86 והם לא ישאירו אותם לבד".

לדבריה, התלמידים שהגיעו לארץ במסגרת
פרויקט נעל"ה מאוקראינה ומרוסיה מאוחדים,
ואין ביטוי למלחמה בין המדינות. "אין הבדל בין
רוסי לאוקראיני, כולנו בני אדם וההבדל בזהות
אינו סיבה ליצור איבה. החברה הכי טובה שלי
ממוסקבה והיא מאוד דואגת לי. בסך הכל אנח-
נו מנסים לתמוך אחד בשני ולשמור על אווירה
חיובית בקבוצה".

מפקחת מנהל החינוך ההתיישבותי במשרד
החינוך, אירה קוסטינסקי, מספרת שמאז פרצה
המלחמה, התלמידים צמודים לרשתות כדי לקבל
מידע על הקרבות, חלקם מבולבלים, חלקם בוכים
ומוראגים מאוד. משפחותיהם של רבים מהילדים
מתגוררות באזורי הקרבות. צוותים של עובדים
סוציאליים, פסיכולוגים, יועצים חינוכיים ומד-
ריכים צמודים אליהם ותומכים בהם בכל שעות
היממה כדי להקל עליהם. "התלמידים אמרו
שהם דואגים למשפחה, מפחדים שהבית יופצץ
מההפגזות ושההורים ייפגעו או לא יהיה להם
לאן ללכת", מספרת קוסטינסקי, שהגיעה בעצ-
מה בעבר בנעל"ה, ומוסיפה שהיא דואגת לאביה,
המתגורר ברוסיה סמוך לגבול עם אוקראינה.